

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Αριθμ. Πρωτ. 945/15.12.2004

Χριστούγεννα 2004

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 5^η

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς

Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε». Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐκφράζει τὸν δοξολογικὸ θαυμασμό του γιὰ τὴ μεγάλη γιορτὴ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ. «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί», δηλώνει ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος στὸν Τιμόθεο (Α΄ Τιμ. γ΄ 16) καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον. Ἡ σημερινὴ γιορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ παγκόσμιον καὶ ἱστορικὸ, μοναδικὸ πνευματικὸ γεγονός. ἔχει κοσμικὲς διαστάσεις ἀλλὰ ὄχι κοσμικὸ χαρακτήρα. Εἶναι κάτι πολὺ μεγαλύτερον ἀπὸ μιὰ μεγαλειώδη χειμωνιάτικη γιορτὴ, μὲ στολισμούς, λαμπιόνια, δεινὰ, παραδοσιακὰ ἐδέσματα, δῶρα καὶ εὐχές.

Ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ δὲν γίνεται γιὰ νὰ δείξει τὴ δύναμή Του, ἀλλὰ γιὰ νὰ μεταμορφώσῃ τὴν ἀγάπην Του σὲ δυνατότητά μας· σὲ δυνατότητα νὰ γίνουμε κι ἐμεῖς «τέκνα Θεοῦ», «συγκληρονόμοι Ἰησοῦ Χριστοῦ», θεόμορφοι ἀδελφοί Του. Αὐτὸ γιορτάζουμε αὐτὲς τὶς μέρες. Σὲ αὐτὸ μᾶς καλοῦν ὅλους ἀνεξαιρέτως οἱ καμπάνες τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Πρωταρχικὸ καὶ βασικὸ μῆνυμα τῆς γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ συναντήσεώς μας μὲ τὸν Θεό, ἢ εὐκαιρία ὄχι ἀπλᾶ τῆς θεωρητικῆς πίστεως σ' αὐτὸν ἀλλὰ τῆς κοινωνίας μαζί Του.

«Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός». Ὁ Θεὸς εἶναι πλέον μαζί μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ σημασία τῆς λέξεως Ἑμμανουήλ πού προσδιορίζει τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος μας. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι μόνον μιὰ λέξις. Ἀποτελεῖ μιὰ πραγματικότητα καὶ ἓνα στόχο. Ὁ Θεὸς γιὰ κάθε ἓνα μας δὲν εἶναι ἀπόμακρη προσδοκία. Μπορεῖ νὰ γίνῃ ἄμεση ἐμπειρία. Μποροῦμε κι ἐμεῖς ἀπὸ τὰ φετινὰ Χριστούγεννα νὰ ζοῦμε ἐνωμένοι μαζί Του. Ποιὰ ἀλήθεια μεγαλύτερη ἀφορμὴ χαρᾶς ἀπὸ τὴν αἴσθησις τῆς συμφιλίωσης μὲ τὸν ἅγιον καὶ παντοδύναμον Θεό!

Ταυτόχρονα ὅμως τὰ Χριστούγεννα μᾶς καλοῦν καὶ σὲ μιὰ σχέση ἀγάπης μεταξύ μας. Νὰ ζήσουμε ὅλοι μας σὰν ἀδέλφια μὲ παραμερισμένους τοὺς ἐγωισμούς καὶ τὰ πάθη. Ὁ Χριστὸς δὲν γίνεται ἄνθρωπος μόνο γιὰ μᾶς ἢ γιὰ λίγους. Ὁ Χριστὸς γίνεται σὰν ἐμᾶς γιὰ ὅλον τὸν κόσμον. Γι' αὐτὸ καὶ κάθε συνάνθρωπός μας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ πόσον καλὸς ἢ κακὸς φαίνεται, εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, μὲ τόση ἀξία ὥστε ὁ Κύριος συγκαταβαίνει καὶ προσφέρει τὴν κενωτικὴν ἀγάπην Του καὶ γι' αὐτόν. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν ἀνταλλάσσουμε αἰσθήματα δοξολογικῆς ἀγάπης, ἀδελφοσύνης καὶ ἐν Χριστῷ κοινωνίας μεταξύ μας; Αὐτὸ σημαίνει «καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη» καὶ «ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Σὲ μᾶς μένει νὰ τὸ ἐπαληθεύσουμε ἀρχίζοντας τὴν ἐκφραση τῆς γνήσιας ἀγάπης καὶ τὴν ἐκδήλωσις τῆς πραγματικῆς εἰρήνης ἀπὸ τὸ ἄμεσο περιβάλλον μας, ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν ἐργασία μας, ἀπὸ τοὺς «πλησίον» μας.

Εύχομαι ἐκ βάθους καρδίας, ὁ ἐναθρωπήσας Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης νὰ ἀνατείλει σὲ ὅλους ἐμᾶς «τοὺς καθημένους ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου» τὸ «φῶς τὸ ἀληθινόν», τὸν «ἥλιον τῆς δικαιοσύνης» καὶ τὸν ὁδηγητικὸ «ἀστέρα», ὥστε ἡ πορεία μας σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον νὰ μπορεῖ νὰ καταλήξει στὴ Βηθλεὲμ τῆς σωτηρίας μας.

«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός» νὰ χαρίζει σὲ ὅλους σας κάθε χαρὰ, εὐλογία καὶ εὐτυχία, προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ, ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ, ὥστε ἀπὸ καρδίας νὰ ἀναφωνήσουμε καὶ φέτος μὲ τὸ στόμα καὶ τὴ ζωὴ μας ὅτι «ὁ Χριστὸς ποὺ ἐτέχθη ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας» πρὶν ἀπὸ 2000 χρόνια βρῆκε χῶρον φέτος νὰ γεννηθεῖ καὶ ἀνάμεσα καὶ μέσα μας.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ τεχθέντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

